

**κινηματογραφική
λεσχη
πατρας**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

Α΄ ΚΥΚΛΟΣ 2012-2013

ΚΑΘΕ ΔΕΥΤΕΡΑ

“Το βαθύ μπλε του έρωτα” του Τέρενς Ντρίβις (2011)

VESO MARE

Αίθουσα 3

Α΄ ΚΥΚΛΟΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΟ ΣΤΕΡ

- 1/10/2012 Το βαθύ μπλε του έρωτα Τέρενς Ντέιβις
- 8/10/2012 Ο άνθρωπος που γνώριζε πολλά Άλφρεντ Χίτσκοκ
- 15/10/2012 Μεσοτοιχίες Γκουστάβο Ταρέτο
- 22/10/2012 Όλα για την Εύα Τζόζεφ Μάνκιεβιτς
- 29/10/2012 Post Mortem Πάμπλο Λαρέν
- 5/11/2012 Ο Υπουργός Πιέρ Σελέρ
- 12/11/2012 Οι ακακίες Πάμπλο Τζιορτζέλι
- 19/11/2012 Τα χιόνια του Κιλιμάντζαρο Ρομπέρ Γκεντιγκιάν
- 26/11/2012 Ελένα Αντρέι Ζβιαγκίντσεφ
- 3/12/2012 Ο εξαιρετικός κύριος Λαζάρ Φιλίπ Φαλαρντώ
- 10/12/2012 Γράψε λάθος Γιόζεφ Σένταρ
- 17/12/2012 Ο χορός των κατασκόπων Τζέιμς Μαρς
- 7/1/2013 Ουγκέτσου Μονογκατάρι Κένζι Μιζογκούτσι

ΤΑ ΧΙΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΙΛΙΜΑΝΤΖΑΡΟ LES NEIGES DU KILIMANDJARO

Σκηνοθεσία-Σενάριο : Ρομπέρ Γκεντιγκιάν
Ηθοποιοί: Ζαν-Πιερ Νταρουσέν, Αριάν Ασκαρίντ
Ζεράρ Μείλάν

Χώρα: Γαλλία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 90'

Πρώτη προβολή: Ώρα 8.30 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: Ώρα 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

- Valladolid International Film Festival (2011)
- *Βραβείο Κοινού στον Robert Guediguian
- *Ασημένιο "Spike" στον Robert Guediguian
- Βραβείο Καλύτερης Πρωτοεμφανιζόμενης Ηθοποιού στην Anaïs Demoustier (Etoile d' Or 2012)
- Υποψηφιότητα στο "Ένα Κάποιο Βλέμμα" του Φεστιβάλ Καννών 2011 (στον Robert Guediguian)
- Υποψηφιότητα για Βραβείο Cesar Καλύτερης Ηθοποιού.

Ένα ζευγάρι πενηνταπεντάρηδων, ο άντρας του οποίου έχει χάσει πρόσφατα τη δουλειά του, πέφτει θύμα ληστείας. Δεν ξέρει πώς να αντιδράσει όμως όταν διαπιστώνει ότι αυτή έχει οργανωθεί από έναν

επίσης απολυμένο πρώην συνάδελφο του συζύγου, ο οποίος αναθρέφει μόνος τα δύο μικρά αδέρφια του.

Μια χούφτα αληθινοί χαρακτήρες, ένα καθημερινό, επίκαιρο γεγονός, ένα παλιό τραγούδι του Πασκάλ Ντανέλ κι ένα ποίημα του Βίκτορ Ουγκό, δίνουν στον Μαρσεγέζο Ρομπέρ Γκεντιγκιάν, τον Γάλλο Κεν Λόουτς, την αφορμή για ένα πολιτικοποιημένο και βαθιά αισιόδοξο κοινωνικό δράμα. Απλό σινεμά "στο ύψος του καθημερινού ανθρώπου", γνήσια συγκίνηση και η τρυφερότερη μίνι κινηματογραφική έκπληξη της φετινής σεζόν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΗΤΣΗΣ

Εμπνευσμένη από το ποίημα του Βίκτωρος Ουγκό «Καλοί που είν' οι φτωχοί» (και όχι - παρά τον τίτλο της - από το ομότιπλο μυθιστόρημα του Ερνεστ Χέμινγκουεϊ), η τελευταία ταινία του Ρομπέρ Γκεντιγκιάν «Τα Χιόνια του Κιλιμάντζαρο», αφηγείται την ιστορία ενός ανθρώπου ο οποίος χάνει με τον «κόσμο» του σε μια κρίσιμη ηλικία αλλά σε καμία περίπτωση δεν δέχεται να θυσιάσει τις αρχές και την αξιοπρέπειά του.

Η ευτυχία του Μισέλ (Ζαν-Πιερ Νταρουσέν) που ζει ευτυχισμένος με τη γυναίκα του (Αριάν Ασκαρίντ) στη Μασσαλία - ακούραστα ερωτευμένοι για πάνω από 30 χρόνια, με παιδιά και εγγόνια στο πλευρό τους -

διαταράσσεται όταν απολύεται από τη δουλειά του. Συμβιβάζεται. Δύσκολο αλλά σιγά-σιγά τα καταφέρνει. Όμως η μοίρα αποδεικνύεται ακόμη πιο σκληρή όταν δύο οπλισμένοι μασκοφόροι επιτίθενται σπίτι του και παρουσία γυναίκας, φίλων και συγγενών αρπάζουν τα χρήματα που δώρισαν φίλοι στο ζευγάρι για ένα ταξίδι στο Κιλιμάντζαρο.

Κάπως έτσι κτίζεται μια συγκινητική ιστορία συλλογικότητας πίσω από την οποία κρύβεται ένα απραγματοποίητο ταξίδι στην Τανζανία που υπάρχει επίσης στους στίχους του τραγουδιού «Τα χιόνια του Κιλιμάντζαρο» του Πασκάλ Ντανέλ. Ένα τραγούδι το οποίο σιγοτραγουδούν πού και πού οι ήρωες αυτής της έντονα πολιτικοποιημένης αλλά και ελπιδοφόρας ταινίας του γαλλοαρμένιου σκηνοθέτη που απέσπασε εφέτος το βραβείο LUX του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου.

Η δημιουργία της έχει αρκετό ενδιαφέρον. Το 2005, ο 59χρονος σήμερα Γαλλοαρμένιος Γκεντιγκιάν, γέννημα-θρέμμα της Μασσαλίας όπου γυρίζει τις περισσότερες ταινίες του, έγραφε ένα κείμενο καλώντας τον κόσμο να ψηφίσει κατά του Ευρωπαϊκού Συντάγματος. Στο κείμενο έκανε μια αναφορά στους φτωχούς ανθρώπους του ποιήματος του Βίκτωρος Ουγκό για να δείξει μια εικόνα «της διαμόρφωσης της εργατικής τάξης». Αυτή ήταν η αφορμή για να ξαναδιαβάσει το ποίημα.

Το τέλος του ποιήματος, το σημείο δηλαδή που ο φτωχός ψαράς αποφασίζει να υιοθετήσει τα παιδιά του πεθαμένου γείτονα και μετά ανακαλύπτει ότι η γυναίκα του πήρε την πρωτοβουλία και είχε ήδη μαζέψει τα παιδιά στο σπίτι, του σπάρξε την καρδιά. «Και ακόμα», λέει ο σκηνοθέτης, «υπάρχει αυτή η αμοιβαία κατανόηση, αυτή η τρυφερή χειρονομία ανάμεσα στους δύο χαρακτήρες, τον άνδρα και τη γυναίκα που είναι εξίσου γονιαιόδωροι. Κατευθείαν σκέφτηκα ότι θα ήταν υπέροχο τέλος για ταινία. Έπρεπε μόνο να βρω ένα σύγχρονο μονοπάτι για να φτάσω στο τέλος».

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗΣ

Το σινεμά μπορεί να «μαγέψει την πραγματικότητα», όπως θα 'λεγε και ο Χρήστος Βακαλόπουλος, και να μας κάνει καλύτερους ανθρώπους.

Η ταινία του Ρομπέρ Γκεντιγκιάν είναι ένα κοινωνικό δράμα για έναν χειμώνα που ανεβαίνει από τον ευρωπαϊκό Νότο προς τον Βορρά. Οι εικόνες είναι ηλιόλουστες και έχουν μια διακριτική αίσθηση νοσταλγίας σαν αυτή που σε καταλαμβάνει αιφνιδιαστικά όταν ακούς γαλλικά τραγούδια από τα ανέμελα χρόνια του '70.

Ενας καλός άνθρωπος...

«Αν ποντάρεις σε άλογο ίσως και να κερδίσεις, αν όμως επιμένεις να ποντάρεις σε άνθρωπο...» Με αυτά τα λόγια απευθύνεται ένας τυπικότητας αστυνομός στον βασικό ήρωα του Γκεντιγκιάν, ένα είδος συνδικαλιστή που σπανίζει στις μέρες μας, θέτοντας εμμέσως και το βασικό στοίχημα της ταινίας. Ο μεσήλικος Μισέλ, παρότι έχει συνδικαλιστική «ασυλία», αποφασίζει να βάλει και το δικό του όνομα στην κληρωτίδα που θα βγάλει 20 άτυχους εργάτες με δημοκρατικές διαδικασίες στην ανεργία, για να σωθεί το εργοστάσιό τους στη Μασσαλία. Οι ευτυχισμένες μέρες για τη γαλλική εργατική τάξη γίνονται παρελθόν, καθώς η βιομηχα-

νική παραγωγή μετεγκαθίσταται στη μακρινή Κίνα. Ο Μισέλ, ο οποίος δέχτηκε στωικά το αποτέλεσμα της κάλυψης, αφιερώνει τον χρόνο του στα εγγόνια του, ενώ παράλληλα προετοιμάζεται και για ένα ετεροχρονισμένο ταξίδι του μέλιτος με την αγαπημένη του Μαρί Κλερ στο Κιλιμάντζαρο και στη γη των Μασάι. Οι συνάδελφοί του τού προσφέρουν το ταξίδι ως ελάχιστο δώρο για να τον τιμήσουν για την πολύχρονη προσφορά του στα κοινά.

Η ταινία κυλάει στον αφρό ενός οικογενειακού δράματος μέχρι τη στιγμή που δύο ένοπλοι ληστές μπαίνουν στο σπίτι του Μισέλ, αλλάζοντας τη ρότα της προς το κοινωνικό δράμα. Αποσπούν με βία τις πιστωτικές κάρτες και τα PIN από τον Μισέλ και έναν στενό του φίλο, ενώ φεύγοντας ο ένας από τους ληστές παίρνει μαζί του κι ένα συλλεκτικό κόμικς. Τις επόμενες ημέρες, το παλιό περιοδικό θα οδηγήσει τον Μισέλ στα ίχνη του κλέφτη. Πρόκειται για νεαρό συνάδελφό του, που στάθηκε κι αυτός άτυχος στην κλήρωση. Ο Μισέλ, που μάλλον δεν πιστεύει στην τύχη, θα σταθμίσει τα πράγματα και θα ποντάρει στον άνθρωπο...

...χωρίς θέση στον ήλιο

Ο Γκεντιγκιάν δημιουργεί μια τοιχογραφία των μικρομεσαίων και των φτωχών στρωμάτων στη σημερινή Γαλλία, ενώ παράλληλα ανανεώνει το κοινωνικό και πολιτικό σινεμά κρατώντας αποστάσεις από ιδεολογήματα. Η εικόνα της εργατικής τάξης μοιάζει με την εικόνα μιας οικογένειας που η γαλήνη της απειλείται από την καταιγίδα της παγκοσμιοποίησης αλλά και από το χάσμα των γενεών. Ορατός είναι ο κίνδυνος μιας ενδοοικογενειακής σύρραξης και διάλυσης. Ο μεγάλος είναι βολεμένος στη ρουτίνα τους, οχρωμένοι πίσω από κεκτημένα δικαιώματα. Οι μικροί, που δεν βλέπουν μέλλον σε συνθήκες σαν κι αυτές που διαγράφονται σήμερα στην Ευρώπη, παραπατούν μια ανάσα μακριά από το κοινωνικό περιθώριο. «35 χρόνια εσύ στο σωματείο, 3 εβδομάδες εγώ στη φυλακή», λέει ο νεαρός κλέφτης στον Μισέλ με αφοπλιστική ειλικρίνεια, που εξαφανίζει τον φαινομενικό του κυνισμό.

Ο Γαλλοαρμένιος Ρομπέρ Γκεντιγκιάν έφτιαξε μια υπέροχη πολυεπίπεδη ταινία για την ασφυξία στα ηλικιακά άκρα του οικονομικά ενεργού πληθυσμού της σημερινής Δυτικής Ευρώπης. Ασφυξία στο ξεκίνημα της ενήλικης ζωής, τότε που μπαίνεις στην παραγωγή. Ασφυξία και λίγο πριν από την είσοδο στην τρίτη ηλικία, τότε που είναι άπιαστο όνειρο η καινούργια αρχή.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΥΡΑΣ

ROBERT GUEDIGUIAN

Γεννήθηκε το 1953 στη Μασσαλία.

ΦΙΛΜΟΓΡΑΦΙΑ

Ta hionia του Kilimandjaro 2011, L'armée du crime 2009, Lady Jane 2008, Le voyage en Arménie 2006, Le promeneur du champ de Mars 2005, Mon père est ingénieur 2004, Marie-Jo et ses 2 amours 2002, La ville est tranquille 2000, À l'attaque! 2000, À la place du coeur 1998, Marius et Jeannette 1997, À la vie, à la mort! 1995, L'argent fait le bonheur 1993, Dieu vomit les tièdes 1991, Rouge midi 1985, Ki lo sa? 1985, Dernier été 1981.